

TÍTOL

CONVENCIÓ SOBRE LA PROTECCIÓ I LA PROMOCIÓ DE LA DIVERSITAT DE LES EXPRESSIONS CULTURALS

PREÀMBUL

La Conferència General de l'Organització de les Nacions Unides per a l'Educació, la Ciència i la Cultura, reunida a París del 3 al 21 d'octubre de 2005 en la seva 33a assemblea,

1. *Afirmant* que la diversitat cultural és una característica inherent a la humanitat;
2. *Conscient* que la diversitat cultural constitueix un patrimoni comú de la humanitat, que s'ha de valorar i preservar en profit de tots;
3. *Coneixedora* que la diversitat cultural crea un món ric i variat que incrementa la gamma de possibilitats i nodreix les capacitats i els valors humans i constitueix, per tant, un mòbil essencial per al desenvolupament sostenible de les comunitats, els pobles i les nacions;
4. *Recordant* que la diversitat cultural, tal i com prospera en un marc de democràcia, tolerància, justícia social i respecte mutu entre els pobles i les cultures, és indispensable per a la pau i la seguretat en l'àmbit local, nacional i internacional;
5. *Celebrant* la importància de la diversitat cultural per a la realització plena dels drets humans i les llibertats fonamentals proclamats per la Declaració Universal de Drets Humans i altres documents coneguts universalment;
6. *Remarcant* la necessitat d'incorporar la cultura com a element estratègic a les polítiques de desenvolupament nacionals i internacionals i, també, a la cooperació internacional per al desenvolupament, i tenint en compte igualment la Declaració del Mil·lenni (2000), que dóna una importància especial a l'eradicació de la pobresa;
7. *Atenent el fet* que la cultura pren formes diverses a través del temps i l'espai i que aquesta diversitat es manifesta en l'originalitat i la pluralitat de les identitats i les expressions culturals dels pobles i les societats que formen la humanitat;
8. *Reconeixent* la importància dels sabers tradicionals, que són una font de riquesa immaterial i material i, especialment, els sistemes de coneixement dels pobles indígenes i llur contribució positiva al desenvolupament sostenible, com també la necessitat d'assegurar llur protecció i promoció de manera adequada;
9. *Reconeixent* la necessitat de prendre mesures per protegir la diversitat de les expressions culturals i el seu contingut, especialment en situacions en què poden córrer perill d'extinció o perill greu;
10. *Remarcant* la importància de la cultura per a la cohesió social en general i, especialment, les possibilitats que té per a la millora de les condicions de la dona i el seu paper en la societat;

11. *Coneixedora* que la diversitat cultural s'enforteix mitjançant la circulació lliure de les idees i es nodreix dels intercanvis i les interaccions constants entre les cultures;
12. *Reafirmant* que la llibertat de pensament, expressió i informació, com també la diversitat dels mitjans de comunicació, fan possible el desenvolupament de les expressions culturals en les societats;
13. *Reconeixent* que la diversitat d'expressions culturals, en les quals s'inclouen les expressions culturals tradicionals, és un factor important que permet als pobles i a les persones expressar i compartir les seves idees i els seus valors amb d'altres;
14. *Recordant* que la diversitat lingüística és un element fonamental de la diversitat cultural, i reafirmant el paper fonamental que té l'educació en la protecció i la promoció de les expressions culturals;
15. *Atenent* la importància de la vitalitat de les cultures, incloent-hi les persones que pertanyen a minories i pobles autòctons, que es manifesta en la seva llibertat de crear, difondre i distribuir les seves expressions culturals tradicionals i, també, el seu dret a tenir-hi accés a fi d'aprofitar-les per al seu desenvolupament;
16. *Remarcant* la funció essencial de la interacció i de la creativitat culturals, que nodreix i renova les expressions culturals i destaca el paper que juguen les persones que participen en el desenvolupament de la cultura per al progrés de la societat en general;
17. *Reconeixent* la importància dels drets de propietat intel·lectual per sostenir els que participen en la creativitat cultural;
18. *Convençuda* que les activitats, els béns i els serveis culturals són alhora de naturalesa econòmica i cultural, perquè són portadors d'identitats, valors i significats i, per tant, no s'han de tractar com si tinguessin tan sols un valor comercial;
19. *Constatant* que els processos de mundialització, afavorits per l'evolució ràpida de les tecnologies de la informació i la comunicació, tot i crear condicions inèdites per reforçar la interacció entre les cultures, constitueixen també un desafiament per a la diversitat cultural, especialment pel que fa als perills de desequilibri entre països rics i països pobres;
20. *Conscient* que la Unesco té assignat el mandat específic de garantir el respecte per a la diversitat de cultures i recomanar els acords internacionals que cregui convenients per afavorir la lliure circulació de les idees mitjançant la paraula i la imatge;
21. *Ateses* les disposicions dels documents internacionals aprovats per la Unesco sobre la diversitat cultural i l'exercici dels drets culturals i, especialment, la Declaració Universal sobre la Diversitat Cultural de 2001;

Aprova aquesta Convenció el 20 d'octubre de 2005.

I. OBJECTIUS I PRINCIPIS RECTORS

Article 1. Objectius

Els objectius d'aquesta Convenció són:

- a) protegir i promoure la diversitat de les expressions culturals;
- b) crear les condicions perquè les cultures puguin prosperar i mantenir interaccions lliurement de manera mútuament profitosa;
- c) fomentar el diàleg entre cultures a fi de garantir intercanvis culturals més amplis i equilibrats en el món que fomentin el respecte intercultural i una cultura de pau;
- d) fomentar la interculturalitat a fi de desenvolupar la interacció cultural, amb l'esperit de construir ponts entre els pobles;
- e) promoure el respecte per la diversitat de les expressions culturals i fer prendre consciència del seu valor en l'àmbit local, nacional i internacional;
- f) reafirmar la importància del vincle existent entre la cultura i el desenvolupament per a tots els països, en especial els països en desenvolupament, i donar resposta a les activitats que es fan a escala nacional i internacional perquè es reconegui el valor autèntic d'aquest vincle;
- g) reconèixer la naturalesa específica de les activitats i dels béns i serveis culturals com a portadors d'identitat, valors i significat;
- h) reafirmar el dret sobirà dels estats a conservar, adoptar i aplicar les polítiques i les mesures que creguin necessàries per protegir i promoure la diversitat de les expressions culturals en els seus territoris respectius;
- i) enfortir la cooperació i la solidaritat internacionals en un esperit de col·laboració, a fi de reforçar especialment les capacitats dels països en desenvolupament per protegir i promoure la diversitat de les expressions culturals.

Article 2. Principis rectors

1. Principi de respecte envers els drets humans i les llibertats fonamentals

Només es pot protegir i promoure la diversitat cultural si es garanteixen les llibertats fonamentals, com són la llibertat d'expressió, informació i comunicació, i la possibilitat que les persones triïn les seves expressions culturals. Ningú no pot invocar les disposicions d'aquesta Convenció per atemptar contra els drets humans consagrats en la Declaració Universal dels Drets Humans o garantits pel dret internacional i limitar-ne l'abast.

2. Principi de sobirania

De conformitat amb la Carta de les Nacions Unides i els principis del dret internacional, els estats tenen el dret sobirà d'adoptar mesures i polítiques per protegir i promoure la diversitat de les expressions culturals en els seus territoris respectius.

3. Principi d'igual dignitat i respecte per a totes les cultures

La protecció i la promoció de la diversitat de les expressions culturals pressuposen el reconeixement de la igual dignitat i respecte per totes les cultures, incloent-hi les cultures de les persones pertanyents a minories i pobles autòctons.

4. Principi de solidaritat i cooperació internacionals

La cooperació i la solidaritat internacionals han de tenir per objecte que els països, en especial els països en desenvolupament, puguin crear i reforçar els seus mitjans d'expressió cultural, incloent-hi les indústries culturals, tant les que s'acaben d'implantar com les ja establertes, en els àmbits local, nacional i internacional.

5. Principi de complementarietat dels aspectes econòmics i culturals del desenvolupament

Atès que la cultura és un impulsor important del desenvolupament, els aspectes culturals són tan importants com els aspectes econòmics i els individus i els pobles tenen el dret fonamental de participar-hi i gaudir-ne.

6. Principi de sostenibilitat

La diversitat cultural és una gran riquesa per a les persones i les societats. La protecció, la promoció i el manteniment de la diversitat cultural són condicions essencials per al desenvolupament sostenible en benefici de les generacions actuals i futures.

7. Principi d'accés equitatiu

L'accés equitatiu a una gamma rica i diversificada d'expressions culturals procedents d'arreu del món i l'accés de les cultures als mitjans d'expressió i difusió són elements importants per enriquir la diversitat cultural i afavorir l'entesa mútua.

8. Principi d'obertura i equilibri

Quan els estats prenguin mesures per donar suport a la diversitat de les expressions culturals, han de mirar de promoure de manera adequada una obertura a les altres cultures del món i vetllar perquè aquestes mesures s'orientin a aconseguir els objectius perseguits per aquesta Convenció.

II. ÀMBIT D'APLICACIÓ

Article 3. Àmbit d'aplicació

Aquesta Convenció s'ha d'aplicar a les polítiques i les mesures que adopten les parts en relació amb la protecció i la promoció de la diversitat de les expressions culturals.

III. DEFINICIONS

Article 4. Definicions

Als efectes d'aquesta Convenció, s'entén per:

1. Diversitat cultural

Per “diversitat cultural” s'entén la multiplicitat de mitjans pels quals s'expressen les cultures dels grups i de les societats. Aquestes expressions culturals es transmeten dins i entre les societats.

La diversitat cultural es manifesta no solament en les diverses formes en què s'expressa, enriqueix i transmet el patrimoni cultural de la humanitat mitjançant la varietat d'expressions culturals, sinó també a través dels diferents modes de creació, producció, difusió, distribució i gaudiment artístics, independentment dels mitjans i les tecnologies emprats.

2. Contingut cultural

Per “contingut cultural” s'entén el significat simbòlic, la dimensió artística i els valors que tenen per origen o expressen identitats culturals.

3. Expressions culturals

Les “expressions culturals” són les expressions resultants de la creativitat de les persones, grups i societats, que tenen un contingut cultural.

4. Activitats, béns i serveis culturals

Per “activitats, béns i serveis culturals” s'entenen les activitats, els béns i els serveis que, en un moment determinat, com atribut, ús o fi específic, plasmen o comuniquen expressions culturals, independentment del valor comercial que puguin tenir. Les activitats culturals poden ser un fi en elles mateixes, o bé contribuir a la producció de béns i serveis culturals.

5. Indústries culturals

Per “indústries culturals” s'entenen totes aquelles indústries que produeixen i distribueixen béns o serveis culturals, tal com les defineix el paràgraf 4 *supra*.

6. Polítiques culturals

Per “polítiques i mesures culturals” s'entenen les polítiques i mesures relatives a la cultura, ja siguin locals, regionals, nacionals o internacionals, que estiguin centrades en la cultura com a tal, o la finalitat de les quals sigui exercir un efecte directe en les expressions culturals de les persones, grups o societats, en particular la creació, la producció, la difusió i la distribució d'activitats i béns i serveis culturals i el fet d'accedir-hi.

7. Protecció

“Protecció” significa l’adopció de mesures encaminades a la preservació, salvaguarda i enriquiment de la diversitat de les expressions culturals.

“Protegir” significa prendre aquestes mesures.

8. Interculturalitat

Per “interculturalitat” s’entén la presència i la interacció equitativa de diverses cultures i la possibilitat de generar expressions culturals compartides, adquirides per mitjà del diàleg i d’una actitud de respecte mutu.

IV. DRETS I OBLIGACIONS DE LES PARTS

Article 5. Norma general relativa als drets i obligacions

1. Les parts, de conformitat amb la Carta de les Nacions Unides, els principis del dret internacional i els instruments de drets humans reconeguts universalment, reafirmen el seu dret sobirà a formular i aplicar les seves polítiques culturals i a adoptar mesures per protegir i promoure la diversitat de les expressions culturals i, també, a reforçar la cooperació internacional per aconseguir els objectius d’aquesta Convenció.

2. Quan una part aplica polítiques i pren mesures per protegir i promoure la diversitat de les expressions culturals dins el seu territori, tant les polítiques com les mesures han d’estar d’acord amb les disposicions d’aquesta Convenció.

Article 6. Drets de les parts en l’àmbit nacional

1. Dins el marc de les seves polítiques culturals, tal com les defineix l’article 4.6, i ateses les seves circumstàncies i necessitats particulars, les parts poden prendre mesures per protegir i promoure la diversitat de les expressions culturals en els seus territoris respectius.

2. Aquestes mesures poden ser:

- a) mesures reglamentàries, destinades a la protecció i la promoció de la diversitat de les expressions culturals;
- b) mesures apropiades, destinades a les activitats i els béns i serveis culturals nacionals entre tots els disponibles dins del territori nacional, per tal de promoure’n la creació, la producció, la distribució, la difusió i el gaudiment, com també disposicions relatives a la llengua emprada per a aquestes activitats, béns i serveis;
- c) mesures destinades a proporcionar a les indústries culturals independents nacionals i a les activitats del sector informal un accés efectiu als mitjans de producció, difusió i distribució d’activitats, de béns i serveis culturals;
- d) mesures destinades a concedir ajuts econòmics públics;
- e) mesures destinades a incitar les organitzacions sense finalitat de lucre i també les entitats públiques i privades, els artistes i altres professionals de la cultura, a impulsar i promoure la llibertat d’intercanvi i de circulació d’idees, expressions

culturals i activitats, béns i serveis culturals, i a estimular en les seves activitats l'esperit creatiu i l'esperit d'empresa;

- f) mesures destinades a la constitució i el suport, de manera apropiada, de les institucions públiques pertinents;
- g) mesures destinades a formar i donar suport als artistes i a altres persones que participen en la creació d'expressions culturals;
- h) mesures destinades a donar suport a la diversitat dels mitjans de comunicació, incloent-hi el servei públic de radiodifusió.

Article 7. Mesures per promoure les expressions culturals

1. Les parts han de mirar de crear en el seu territori un entorn que inciti les persones i els grups a:

- a) crear, produir, difondre i distribuir les seves expressions culturals pròpies i a tenir-hi accés, tenint en compte especialment les circumstàncies i les necessitats especials de les dones i de diferents grups socials, incloent-hi les persones pertanyents a minories i pobles autòctons;
- b) tenir accés a les diverses expressions culturals del seu territori, com també a les procedents d'altres països del món.

2. Les parts han de procurar que es reconegui la contribució important dels artistes, d'altres persones participants en el procés creatiu i de les comunitats culturals i les organitzacions que donen suport al seu treball, com també el seu paper fonamental per alimentar la diversitat de les expressions culturals.

Article 8. Mesures per protegir les expressions culturals

1. Sens perjudici del que estableixen els articles 5 i 6, una part pot determinar les situacions especials en què les expressions culturals dels seus territoris respectius corren el risc d'extinció, són objecte d'una amenaça greu o demanen mesures urgents de salvaguarda.

2. Les parts poden adoptar totes les mesures que considerin necessàries per protegir i preservar les expressions culturals en les situacions a què fa referència el paràgraf 1, de manera compatible amb les disposicions d'aquesta Convenció.

3. Les parts han d'informar el Comitè Intergovernamental sobre totes les mesures adoptades per complir les exigències de la situació i el Comitè pot fer les recomanacions que consideri necessàries.

Article 9. Obligació d'informació i transparència

Les parts:

- a) han de lliurar a la Unesco informes apropiats cada quatre anys sobre les mesures que hagin pres destinades a protegir i promoure la diversitat de les expressions culturals en els seus territoris i a escala internacional;

- b) han de designar un punt de contacte encarregat de l'intercanvi d'informació, especialment amb altres parts en relació amb aquesta Convenció;
- c) han de comunicar i intercanviar informació sobre la protecció i la promoció de la diversitat de les expressions culturals.

Article 10. Educació i sensibilització del públic

Les parts:

- a) afavoreixen i promouen la comprensió de la importància que té la protecció i el foment de la diversitat de les expressions culturals mitjançant programes d'educació i una sensibilització més gran del públic, entre d'altres mitjans;
- b) cooperen amb altres parts i organitzacions internacionals i regionals per atènyer els objectius d'aquest article;
- c) procuren promoure la creativitat i enfortir les capacitats de producció mitjançant l'establiment de programes d'educació, formació i intercanvis dins l'àmbit de les indústries culturals. Aquestes mesures s'han d'aplicar de manera que no tinguin repercussions negatives en les formes de producció tradicionals.

Article 11. Participació de la societat civil

Les parts reconeixen el paper fonamental de la societat civil en la protecció de la diversitat de les expressions culturals. Les parts han d'incitar la participació activa de la societat civil en els seus esforços per assolir els objectius d'aquesta Convenció.

Article 12. Promoció de la cooperació internacional

Les parts tracten d'enfortir la seva cooperació bilateral, regional i internacional per crear condicions que afavoreixin la promoció de la diversitat de les expressions culturals, ateses especialment les situacions esmentades als articles 8 i 17, a fi, especialment, de:

- a) afavorir el diàleg entre les parts sobre polítiques culturals;
- b) reforçar les capacitats estratègiques i de gestió de les institucions del sector públic, mitjançant els intercanvis professionals i culturals internacionals i l'aprofitament compartit de les millors pràctiques;
- c) reforçar les associacions amb la societat civil, les organitzacions no governamentals i el sector privat, i entre aquestes institucions, per afavorir i promoure la diversitat de les expressions culturals;
- d) promoure l'ús de noves tecnologies i la col·laboració per estendre l'intercanvi d'informació i l'entesa cultural, i fomentar la diversitat de les expressions culturals;
- e) fomentar la signatura d'acords de coproducció i codistribució.

Article 13. Integració de la cultura en el desenvolupament sostenible

Les parts s'han d'esforçar a integrar la cultura en les seves polítiques de desenvolupament en tots els àmbits, a fi de crear condicions favorables al desenvolupament sostenible i, dins aquest marc, fomentar els aspectes vinculats a la protecció i la promoció de la diversitat de les expressions culturals.

Article 14. Cooperació per al desenvolupament

Les parts s'han d'esforçar a donar suport a la cooperació per al desenvolupament sostenible i la reducció de la pobresa, especialment pel que fa a les necessitats específiques dels països en desenvolupament, per tal d'afavorir el sorgiment d'un sector cultural dinàmic pels mitjans següents, entre altres:

1. L'enfortiment de les indústries culturals en els països en desenvolupament:
 - a) creant i reforçant les capacitats dels països en desenvolupament en matèria de producció i difusió cultural;
 - b) afavorint un ampli accés de les activitats, béns i serveis culturals de tots els països al mercat mundial i a les xarxes de distribució internacionals;
 - c) afavorint el sorgiment de mercats locals i regionals;
 - d) adoptant, quan sigui possible, mesures adequades en els països desenvolupats per afavorir l'accés al seu territori d'activitats, béns i serveis culturals procedents de països en desenvolupament;
 - e) donant suport al treball creatiu i facilitant, tant com es pugui, la mobilitat dels artistes del món en desenvolupament;
 - f) i promovent una col·laboració adequada entre països desenvolupats i en desenvolupament en els àmbits de la música i el cinema, entre d'altres.
2. La creació de capacitats mitjançant l'intercanvi d'informació, experiències i competències i, també, a través de la formació de recursos humans en els països en desenvolupament, tant en el sector públic com en el privat, especialment en matèria de capacitats estratègiques i de gestió, d'elaboració i aplicació de polítiques, de promoció de la distribució de béns i serveis culturals, de foment de petites i mitjanes empreses i microempreses, d'utilització de tecnologia i de desenvolupament i transferència de competències.
3. La transferència de tecnologia mitjançant la introducció d'incentius apropiats per a la transferència de tècniques i coneixements pràctics, especialment en el camp de les indústries i empreses culturals.
4. El suport financer mitjançant:
 - a) la creació d'un fons Internacional per a la Diversitat Cultural d'acord amb el que estableix l'article 18;
 - b) el subministrament d'assistència oficial al desenvolupament, segons calgui, incloent-hi el d'ajut tècnic, a fi d'estimular i donar suport a la creativitat;

- c) altres modalitats d'ajut financer, com ara préstecs amb tipus baixos d'interès, subvencions i altres mecanismes de finançament.

Article 15. Associacions

Les parts han de promoure la creació d'associacions entre el sector públic, el privat i els organismes sense finalitat de lucre i, també, dins de cadascuna d'aquestes institucions, a fi de cooperar amb els països en desenvolupament en l'enfortiment de les seves capacitats per protegir i promoure la diversitat de les expressions culturals. Aquestes associacions innovadores s'han de centrar, d'acord amb les necessitats pràctiques dels països en desenvolupament, en el foment d'infraestructures, recursos humans i polítiques i en l'intercanvi d'activitats, béns i serveis culturals.

Article 16. Tracte preferent per als països en desenvolupament

Els països desenvolupats han d'afavorir els intercanvis culturals amb els països en desenvolupament, i, per mitjà dels marcs institucionals i jurídics adients, han de donar un tracte preferent als artistes i a altres professionals de la cultura en aquests països i, també, als béns i serveis culturals que en provenen.

Article 17. Cooperació internacional en situacions de greu perill per a les expressions culturals

Les parts cooperen per a la prestació d'assistència mútua, especialment als països en desenvolupament, en les situacions esmentades a l'article 8.

Article 18. Fons Internacional per a la Diversitat Cultural

1. Es constitueix un Fons Internacional per a la Diversitat Cultural, d'ara endavant anomenat "el Fons".
2. El Fons es constitueix com a fons fiduciari, de conformitat amb les disposicions del Reglament Financer de la Unesco.
3. Els recursos dels Fons estaran constituïts per:
 - a) les contribucions voluntàries de les parts;
 - b) els recursos financers que la Conferència General de la Unesco assigni a aquest fi;
 - c) les contribucions, donacions o llegats que poden fer altres estats, organismes i programes del sistema de les Nacions Unides, organitzacions regionals o internacionals, entitats públiques o privades i particulars;
 - d) tots els interessos meritats pels recursos del Fons;
 - e) el producte de la recaptació dels actes organitzats en benefici del Fons;
 - f) tots els altres recursos autoritzats pel Reglament del Fons que elabori el Comitè Intergovernamental.

4. La utilització dels recursos del Fons per part del Comitè Intergovernamental es decideix sobre la base de les orientacions que fixa la Conferència de les Parts.
5. El Comitè Intergovernamental pot acceptar contribucions o altres tipus d'ajuts amb finalitat general o específica que estiguin vinculats a projectes concrets, sempre que aquests hagin estat aprovats pel Comitè.
6. Les contribucions al Fons no poden estar supeditades a condicions polítiques, econòmiques ni d'altra mena que siguin incompatibles amb els objectius perseguits per aquesta Convenció.
7. Les parts s'han d'esforçar a aportar contribucions voluntàries de manera regular per a l'aplicació d'aquesta Convenció.

Article 19. Intercanvi, anàlisi i difusió d'informació

1. Les parts acorden intercanviar informació i compartir coneixements especialitzats sobre subministrament d'informació i estadístiques relacionades amb la diversitat de les expressions culturals i també sobre les pràctiques correctes per protegir-les i promoure-les.
2. Per mitjà dels mecanismes existents a la Secretaria, la Unesco facilita l'anàlisi i la difusió de totes les informacions, estadístiques i millors pràctiques pertinents.
3. La Unesco ha de crear i mantenir actualitzat un banc de dades sobre tots els sectors, governamental, privat i no lucratiu, que participen en l'àmbit de les expressions culturals.
4. Per facilitar el subministrament d'informació, la Unesco presta una atenció especial a la creació de capacitats i al reforçament de competències especialitzades de les parts que sol·liciten ajut en aquest aspecte.
5. El subministrament d'informació que s'esmenta en aquest article complementa la informació recollida a què fa referència l'article 9.

V. RELACIÓ AMB ALTRES INSTRUMENTS

Article 20. Relació amb altres instruments; suport mutu, complementarietat i no subordinació

1. Les parts reconeixen que han de complir de bona fe les seves obligacions pel que fa a aquesta Convenció i a tots els altres tractats que han subscrit. Així, sense subordinar aquesta Convenció als altres tractats:
 - (a) han de fomentar el suport mutu entre aquesta Convenció i els altres tractats que han subscrit, i
 - (b) quan interpreten i apliquen els altres tractats que han subscrit o quan subscriuen altres obligacions internacionals, les parts han de tenir en compte les disposicions pertinents d'aquesta Convenció.
2. Pel que fa a la interpretació d'aquesta Convenció, no hi ha res que modifiqui els drets i les obligacions de les parts pel que fa a altres tractats que hagin subscrit.

Article 21. Consultes i coordinació internacionals

Les parts es comprometen a promoure els principis i els objectius d'aquesta Convenció en altres fòrums internacionals. A aquests efectes, les parts s'han de consultar entre elles tenint presents aquests objectius i principis.

VI. ÒRGANS DE LA CONVENCIO

Article 22. Conferència de les Parts

1. S'estableix una Conferència de les Parts. La Conferència de les Parts és l'òrgan plenari d'aquesta Convenció.
2. En la mesura del que sigui possible, la Conferència de les Parts fa una sessió ordinària cada dos anys, dins el marc de la Conferència General de la Unesco. Pot reunir-se amb caràcter extraordinari quan ho decideixi, o quan el Comitè Intergovernamental rebi una petició en aquest sentit com a mínim d'un terç de les parts.
3. La Conferència de les Parts aprova el seu reglament.
4. La Conferència de les Parts té, entre d'altres, les funcions següents:
 - a) escollir els membres del Comitè Intergovernamental;
 - b) rebre i examinar els informes de les parts a la Convenció tramesos pel Comitè Intergovernamental;
 - c) aprovar les orientacions pràctiques preparades pel Comitè Intergovernamental;
 - d) prendre qualsevol altra mesura que consideri necessària per aconseguir els objectius d'aquesta Convenció.

Article 23. Comitè Intergovernamental

1. Dins de la Unesco, es crea un Comitè Intergovernamental per a la Protecció i la Promoció de la Diversitat de les Expressions Culturals, d'ara endavant anomenat "el Comitè Intergovernamental", que té representants de 18 parts, elegits per la Conferència de les Parts amb un mandat de quatre anys després de l'entrada en vigor d'aquesta Convenció, d'acord amb el que disposa l'article 29.
2. El Comitè Intergovernamental fa una reunió anual.
3. El Comitè Intergovernamental funciona sota l'autoritat i les directrius de la Conferència de les Parts i està obligada a retre-li comptes.
4. El Comitè Intergovernamental passarà a tenir 24 membres quan el nombre de parts de la Convenció arribi a 50.
5. L'elecció dels membres del Comitè Intergovernamental s'ha de basar en els principis de rotació i representació territorial equitativa.

6. Sense perjudici de les altres atribucions que se li adjudiquen en aquesta Convenció, les funcions del Comitè Intergovernamental són les següents:

- a) promoure els objectius de la Convenció i fomentar-ne i controlar-ne l'aplicació;
- b) preparar i sotmetre a l'aprovació de la Conferència de les Parts les orientacions pràctiques per al compliment i aplicació de les disposicions de la Convenció;
- c) trametre a la Conferència de les Parts els informes de les Parts de la Convenció, juntament amb les seves observacions i un resum del seu contingut;
- d) fer recomanacions apropiades en les situacions que les parts sotmetin a la seva atenció, d'acord amb les disposicions pertinents de la Convenció, especialment l'article 8;
- e) establir procediments i altres mecanismes de consulta per promoure els principis i els objectius d'aquesta Convenció en altres fòrums internacionals;
- f) fer qualsevol altra tasca que li pugui demanar la Conferència de les Parts.

7. En qualsevol moment, el Comitè Intergovernamental pot invitar entitats públiques o privades i particulars a participar en les seves reunions per tal de consultar-los sobre qüestions específiques.

8. El Comitè Intergovernamental estableix el seu reglament i el sotmet a l'aprovació de la Conferència de les Parts.

Article 24. Secretaria de la Unesco

1. Els òrgans de la Convenció són assistits per la Secretaria de la Unesco.

2. La Secretaria prepara la documentació i el projecte de l'ordre del dia de la reunió de la Conferència de les Parts i del Comitè Intergovernamental, assisteix en l'aplicació de les decisions i en redacta un informe.

VII. DISPOSICIONS FINALS

Article 25. Solució de controvèrsies

1. En cas de controvèrsia sobre la interpretació o l'aplicació d'aquesta Convenció, les parts procuren resoldre-la mitjançant negociacions.

3. Si les parts interessades no arriben a cap acord mitjançant negociacions, poden recórrer conjuntament als bons oficis o a la mediació d'una tercera part.

4. Si no hi ha hagut bons oficis o mediació, o si no es troba una solució mitjançant negociacions, bons oficis o mediació, qualsevol part pot recórrer a la conciliació d'acord amb el procediment que s'estableix a l'Annex de la Convenció. Les parts examinen de bona fe la proposta de resolució de la controvèrsia que fa la Comissió de Conciliació.

5. En el moment de la ratificació, l'acceptació, l'aprovació o l'adhesió, qualsevol part pot declarar que no reconeix el procediment de conciliació previst. Qualsevol part que hagi fet aquesta declaració pot retirar-la en qualsevol moment per mitjà d'una notificació al director general de la Unesco.

Article 26. Ratificació, acceptació, aprovació o adhesió dels Estats membres

1. Aquesta Convenció està subjecta a la ratificació, acceptació, aprovació o adhesió dels estats membres de la Unesco, de conformitat amb els seus procediments constitucionals.
2. Els documents de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió es dipositen davant el director general de la Unesco.

Article 27. Adhesió

1. Aquesta Convenció és oberta a l'adhesió de tots els estats que no siguin membres de la Unesco, però sí membres de l'Organització de les Nacions Unides, a qui la Conferència General de l'Organització hagi convidat a adherir-s'hi.
2. Aquesta Convenció també és oberta a l'adhesió dels territoris que tinguin plena autonomia interna reconeguda com a tal per les Nacions Unides, però que no tinguin la plena independència de conformitat amb la Resolució 1514 (XV) de l'Assemblea General, i que tinguin competència sobre les matèries regides per aquesta Convenció, incloent-hi la de subscriure tractats en relació amb aquestes matèries.
3. Les disposicions que segueixen s'apliquen a les organitzacions d'integració econòmica regional:
 - a) Aquesta Convenció és oberta a l'adhesió de qualsevol de les organitzacions d'integració econòmica regional, que, sota reserva dels paràgrafs que segueixen, estigui plenament vinculada per les disposicions de la Convenció de la mateixa manera que els estats que en són part.
 - b) Quan un o més estats membres d'una organització d'aquest tipus també són part de la Convenció, els estats membres i l'organització han de decidir quines responsabilitats han d'assumir pel que fa al compliment de les seves obligacions en relació amb la Convenció. Aquest repartiment de responsabilitats té efectes un cop acabat el procediment de notificació descrit a l'apartat (c). L'organització i els estats membres no estan facultats per exercir simultàniament els drets que reconeix aquesta Convenció. D'altra banda, en els àmbits de la seva competència, les organitzacions d'integració econòmica poden exercir el dret de vot en un nombre de vots igual al nombre d'estats membres que formen part d'aquesta Convenció. Les organitzacions no poden exercir el dret de vot si els estats membres n'exerceixen el seu i viceversa.
 - c) L'organització d'integració econòmica regional i el seu Estat o estats membres que hagin acordat un repartiment de responsabilitats com l'establert en l'apartat (b) han d'informar les parts sobre el repartiment proposat, de la manera com s'especifica a continuació:
 - (i) en el seu instrument d'adhesió, l'organització ha d'indicar de manera precisa el repartiment de responsabilitats pel que fa a les qüestions regulades per la Convenció;

- (ii) en cas de modificació ulterior de les responsabilitats respectives, l'organització d'integració econòmica regional ha d'informar el dipositari sobre qualsevol modificació d'aquestes responsabilitats; el dipositari, al seu torn, ha d'informar les parts sobre aquesta modificació.
- d) Es considera que els estats membres d'una organització d'integració econòmica regional que entren a formar part de la Convenció continuen sent competents en totes les qüestions que no han estat objecte de transferència de competència a l'organització declarada expressament o informada al dipositari.
- e) Per "organitzacions d'integració econòmica regional" s'entén qualsevol organització constituïda per estats sobirans, que siguin membres de l'Organització de les Nacions Unides, a la qual aquests Estats han transferit la competència en les matèries regides per aquesta Constitució i que, d'acord amb els seus procediments interns, ha estat degudament autoritzada a ser-ne Part.

4. El document d'adhesió s'ha de dipositar davant el director general de la Unesco.

Article 28. Autoritats competents

Cada part designa "els punts de contacte" esmentats a l'article 9, quan esdevingui part d'aquesta Convenció.

Article 29. Entrada en vigor

1. Aquesta Convenció entra en vigor tres mesos després de la data de dipòsit del trigèsim document de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió, però només per als estats o les organitzacions d'integració econòmica regional que hagin dipositat els seus respectius documents de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió en aquesta data o anteriorment. Per a les altres parts, entra en vigor tres mesos després d'haver efectuat el dipòsit del seu document de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió.

2. Als efectes d'aquest article, cap dels documents dipositats per una organització econòmica regional no es pot considerar adicional als documents que ja hagin dipositat els estats membres de l'organització esmentada.

Article 30. Règims constitucionals federals o no unitaris

Reconeixent que els acords internacionals obliguen les parts independentment dels seus sistemes constitucionals, les parts que tinguin un règim constitucional federal o no unitari es regeixen per les disposicions següents:

- a) pel que fa a les disposicions d'aquesta Convenció l'aplicació de les quals concerneixi el poder legislatiu federal o central, les obligacions del govern federal o central seran les mateixes que les de les parts que no siguin estats federals;
- b) pel que fa a les disposicions d'aquesta Convenció l'aplicació de les quals sigui competència de cadascuna de les unitats constituents, ja siguin dels estats, països,

províncies o cantons que, en virtut del règim constitucional de la federació, no estiguin facultats per prendre mesures legislatives, el govern federal ha de comunicar aquestes disposicions, si escau amb el seu dictamen favorable, a les autoritats competents de les unitats constituents, ja siguin estats, països, províncies o cantons, per tal que aquestes les aprovin.

Article 31. Denúncia

1. Qualsevol part d'aquesta Convenció pot denunciar-la.
2. La denúncia es notifica mitjançant un document escrit, que es diposita davant el director general de la Unesco.
3. La denúncia té efecte 12 mesos després de la recepció del document de denúncia. No modifica les obligacions financeres que hagi d'assumir la part denunciant fins a la data en què sigui efectiva la seva retirada de la Convenció.

Article 32. Funcions del dipositari

Com a dipositari d'aquesta Convenció, el director general de la Unesco informa els estats membres de l'organització, els estats que no en són membres i les organitzacions d'integració econòmica regional citades a l'article 27 i les Nacions Unides sobre el dipòsit de tots els documents de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió esmentats als articles 26 i 27 i sobre les denúncies previstes a l'article 31.

Article 33. Esmenes

1. Qualsevol part d'aquesta Convenció pot proposar-hi esmenes mitjançant una comunicació dirigida per escrit al director general, que trametrà la comunicació a totes les parts. Si en els sis mesos següents a la data d'enviament de la comunicació almenys la meitat de les parts respon favorablement a la petició, el director general ha de sotmetre la proposta a l'examen i l'aprovació eventual en la reunió següent de la Conferència de les Parts.
2. Les esmenes són aprovades per una majoria de dos terços de les parts presents i votants.
3. Una vegada aprovades, les esmenes a aquesta Convenció han de ser objecte de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió de les parts.
4. Per a les parts que hagin ratificat, acceptat o aprovat esmenes a aquesta Convenció, o s'hi hagin adherit, les esmenes entren en vigor tres mesos després que dos terços de les parts hagin dipositat els documents esmentats al paràgraf 3 d'aquest article. A partir d'aquest moment, l'esmena corresponent entra en vigor per a cada part que la ratifiqui, accepti, aprovi o s'hi adhireixi al cap de tres mesos comptadors des de la data en què la part hagi dipositat el seu document de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió.
5. El procediment previst en els paràgrafs 3 i 4 no s'aplica a les esmenes a l'article 23, relatiu al nombre de membres del Comitè Intergovernamental. Aquestes esmenes entren en vigor en el mateix moment de l'aprovació.

6. Els estats o les organitzacions d'integració econòmica regionals esmentats a l'article 27 que passen a ser part d'aquesta Convenció després de l'entrada en vigor de les esmenes establertes al paràgraf 4 d'aquest article i que no manifesten una intenció en sentit contrari són considerats:

- a) parts d'aquesta Convenció així esmenada; i
- b) parts en aquesta Convenció no esmenada en relació amb qualsevol part que no estigui obligada per les esmenes en qüestió.

Article 34. Textos autèntics

Aquesta Convenció està redactada en àrab, xinès, espanyol, francès, anglès i rus, i els sis textos són igualment autèntics.

Article 35. Registre

D'acord amb l'article 102 de la Carta de les Nacions Unides, aquesta Convenció es registra a la Secretaria de les Nacions Unides a petició del director general de la Unesco.

PROCEDIMENT DE CONCILIACIÓ

ANNEX

Article 1. Comissió de Conciliació

Es crea una Comissió de Conciliació a petició d'una de les parts de la controvèrsia. A no ser que les parts ho acordin altrament, la integren cinc membres, dos nomenats per cada part interessada i un president elegit conjuntament per tots els membres.

Article 2. Membres de la Comissió

En cas de controvèrsies entre més de dues parts, les parts que comparteixen un mateix interès nomenen de comú acord els seus membres respectius en la Comissió. Quan dues o més parts tenen diferents interessos o hi ha un desacord pel que fa a les parts que tenen un mateix interès, han de nomenar els seus membres per separat.

Article 3. Nomenaments

Si les Parts no han designat tots els membres de la Comissió dins els dos mesos següents a la demanda de creació d'una Comissió de Conciliació, el director general de la Unesco, a sol·licitud de la part que fa la demanda, ha de nomenar les persones necessàries dins un nou termini de dos mesos.

Article 4. President de la Comissió

Si no s'ha designat el president de la Comissió de Conciliació dins els dos mesos següents al nomenament del darrer membre de la Comissió, el director general de la Unesco, a instàncies d'una de les parts, l'ha de designar en un nou termini de dos mesos.

Article 5. Sentències

La Comissió de Conciliació emet les sentències per majoria dels seus membres i, a no ser que les parts de la controvèrsia decideixin el contrari, és qui determina el procediment que cal seguir. La Comissió fa una proposta de solució de la controvèrsia, que les parts examinen de bona fe.

Article 6. Desacords

Qualsevol desacord pel que fa a la competència de la Comissió de Conciliació el resol la mateixa Comissió.